

CHỨNG NHÂN ĐƯỜNG HY VỌNG

- - Một tấm gương Chủ Chăn tuyệt vời –
(Lễ giỗ 19 năm : 16/9/2003- 16/9/2022)

***Mở đầu cuốn ĐƯỜNG HY VỌNG**

Lời Nhắn Nhủ của Cố Hồng Y thật thân tình cảm động

Các con thân mến

*Cha lại đi thêm một quãng đường
Chông gai mịt mù và vô định
Cha đã xem tất cả là bạn
Xem mọi biến cố là kinh nghiệm quý báu
Vi tất cả là hồng ân*

*Trong u tối thình lạng và cô đơn
Cha đã nhớ đến mọi người
Đã hiến dâng mỗi người trong các con
Chúa đã cho cha những phút giây đẹp nhất
Chưa bao giờ có lời cầu nguyện thấm thiết hơn
Chưa bao giờ có thánh lễ sốt mến hơn
Chưa bao giờ có cơ hội thuận tiện hơn
Để hiệp nhất trong tình yêu Chúa*

Để thi thố tình yêu giữa hận thù
Để gieo rắc hy vọng giữa tuyệt vọng
Vật chất có thể mất tất cả
Nhưng Chúa vẫn còn
Chúa là tất cả, Chúa là tình yêu
Tình yêu Chúa liên lý thúc bách cha
Hãy yêu như Chúa đã yêu
Cha không còn gì cả
Nhưng mỗi ngày
Cha tặng tình yêu Chúa cho mọi người

Trong Thánh Tâm Chúa và Mẹ Maria
Cha vẫn gần gũi các con
Âu yếm và thân tình
Các con chiếm một chỗ đặc biệt
Trong quả tim cha

Cha đã để lại vài kinh nghiệm khiêm tốn
Trong cuốn **Đường Hy Vọng**
Hãy đọc những tâm tình của cha
Dưới ánh sáng Lời Chúa và Cộng Đồng
Hãy suy nghĩ cầu nguyện và hành động
Để quả tim các con
Ngập tràn Tin yêu và Hy vọng
Xin các con bù đắp những thiếu sót
Vì điều kiện và khả năng giới hạn

Đây là lời nhắn nhủ của cha :
Theo gương Đức Phaolô VI
“Chương trình của tôi
Là thực hiện Công Đồng Vaticanô II “
Các con hãy nỗ lực đem niềm hy vọng
Lan tỏa trong môi trường các con đang sống

Như Đức Gioan XXIII
Cha dâng phần còn lại của cuộc đời cha
Cầu nguyện, hy sinh, phục vụ

*Xin Chúa, Xin Mẹ Maria và Thánh Giuse
Giúp các con vững bước trên **Đường Hy Vọng***

**Nhấn con nghìn lẻ một lời,
Ngày đêm suy niệm trọn đời hiến**

***Tiểu Sử Đức Cô Hồng Y**

Đức Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận sinh ngày 17 tháng 4 năm 1928, tại Phú Cam, thuộc Tổng Giáo phận Huế, tỉnh Thừa Thiên, Việt Nam. Gia đình ngài có 8 anh chị em, 3 trai và 5 gái. Ngài là con cả. Thân phụ của ngài là Cụ Nguyễn Văn Ấm, qua đời ngày 1 tháng 7 năm 1993, tại Sydney, Úc Đại Lợi (Australia). Thân mẫu ngài là Cụ Bà Elisabeth Ngô Đình Thị Hiệp, con gái của Cụ Ngô Đình Khả. Cụ bà là em của Đức Tổng Giám Mục Ngô Đình Thục và Tổng Thống Ngô Đình Diệm. Bà Cụ Cố qua đời vào ngày 28 tháng 1 năm 2005, tại Sydney, Úc Đại Lợi, thọ 102 tuổi.

Được Đức Giám Mục Ngô Đình Thục bảo trợ, năm 1939, ngài vào học Tiểu Chủng Viện An Ninh, Cửa Tùng, Quảng Trị. Học xong Tiểu Chủng Viện, năm 1947, ngài vào Đại Chủng Viện Phú Xuân ở Huế. Ngày 11 tháng 6 năm 1953, ngài được Đức Giám Mục Urrutia phong chức linh mục. Sau đó, ngài được bổ nhiệm làm Cha Phó giáo xứ Tam Tòa, một Giáo xứ lớn ở thị xã Đồng Hới, tỉnh Quảng Bình. Giáo xứ này do linh mục Nguyễn Văn Tâm làm chính xứ.

Đầu năm 1954, ngài bị bệnh phải về Huế chữa bệnh. Sau khi lành bệnh, ngài đi làm cha Phó Giáo xứ Phanxicô Xavier ở Huế. Giáo xứ này do linh mục Darbon, quen gọi là Cố Triết, làm chính xứ. Khi Giáo xứ Phanxicô Xavier được trao cho giáo dân Việt Nam, ngài được cử làm quản xứ, kiêm tuyên úy lao xá Thừa Thiên, tuyên úy trường Pellerin, và tuyên úy bệnh viện Huế. Năm 1955, ngài lập Tráng Đoàn La Vang.

Năm 1956, ngài qua Roma theo học Phân khoa Giáo luật thuộc Đại học Giáo Hoàng Urbaniana, thuộc Bộ Truyền Giáo từ năm 1956 đến 1959. Ngài đậu Tiến sĩ Giáo luật năm 1959, với luận án: "Tuyên úy Quân đội trên thế giới" với kết quả "Maxima cum laude". Ngài trở về làm giáo sư Tiểu Chủng Viện Phú Xuân, Huế. Năm 1962, khi Tiểu Chủng Viện Hoan Thiện được thành lập để thay thế Tiểu Chủng Viện Phú Xuân, ngài được cử làm Giám đốc Tiểu Chủng Viện mới này. Năm 1964, ngài được cử kiêm Tổng Đại Diện Giáo phận Huế.

Ngày 5 tháng 7 năm 1957, Đức Giáo Hoàng Piô XII ban hành Sắc Chỉ Crescit Laetissimo thành lập giáo phận tông tòa Nha Trang, gồm 2 tỉnh Khánh Hòa và Ninh Thuận thuộc giáo phận Qui Nhơn

và hai tỉnh Bình Thuận và Bình Tuy, thuộc giáo phận Sài Gòn. Đức Giám Mục Marcel Piquet (1888-1966), thường được gọi là Đức Cha Lợi, được cử làm đại diện tông tòa giáo phận mới này. Ngài qua đời ngày 11 tháng 7 năm 1966.

Ngày 4 tháng 5 năm 1967, Toà Thánh giao giáo phận Nha Trang lại cho hàng Giáo phẩm Việt Nam, và bổ nhiệm linh mục Nguyễn Văn Thuận làm Giám Mục Việt Nam tiên khởi của giáo phận này.

Lễ phong chức được tổ chức vào lúc 5 giờ chiều ngày 24-6-1967, tại Tiểu Chủng Viện Hoan Thiện do Đức Khâm Sứ Tòa Thánh Angelo Palmas chủ phong, Đức Giám Mục Phạm Kim Điền và Đức Giám Mục J.B. Urrutia thụ phong. Chiều ngày 10-7-1967, ngài nhận chức Giám Mục Nha Trang do Đức Khâm Sứ Palmas chủ lễ. Ngài lấy khẩu hiệu "Gaudium et Spes" (Vui Mừng và Hy Vọng).

Trong Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, ngài đã giữ các chức vụ sau đây:

-Chủ tịch ba Công lý & Hòa Bình

-Chủ Tịch Ủy Ban Truyền Thông Xã Hội. (1967-1975)

-Chủ Tịch Ủy Ban Phát Triển Việt Nam. (1967-1975)

Đặc biệt, ngài đã đại diện Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đến Manila, Phi Luật Tân dự Hội nghị Giám Mục Á Châu ngày 24-11-1970. Trong Hội Nghị này, ngài đã đại diện Hội Đồng Giám Mục Việt Nam trình bày đề tài "Các vấn đề chính trị tại Á Châu và những giải pháp liên hệ" để giúp các Giáo Hội Á Châu dự phóng con đường truyền giáo có thể triển khai trong nhiều thập niên.

Đối với Giáo Hội hoàn vũ, ngài được chọn làm Cố Vấn Hội Đồng Tòa Thánh về Giáo Dân từ năm 1971 đến 1975. Trong những lần đi họp Hội Đồng này, ngài đã có dịp gặp Đức Tổng Giám Mục Karol Wojtyla (tức Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II sau này), lúc đó là Đức Tổng Giám Mục Giáo phận Cracovia (Ba Lan). Ngài cũng được bổ nhiệm làm cố vấn, rồi thành viên của Bộ Rao Giảng Tin Mừng Cho Các Dân Tộc và thành viên của Bộ Phụng Tự và Kỷ Luật Bí Tích.

Ngày 23-4-1975, Tòa Thánh đã phong ngài làm Tổng Giám Mục hiệu tòa thành Vadesitana, rồi ngày 24-4-1975, bổ nhiệm ngài giữ chức Phó Tổng Giám Mục giáo phận Sài Gòn với năng quyền kế vị. Đức Cha Nguyễn Văn Hòa được cử làm Giám Mục Nha Trang thay thế ngài.

Lễ bàn giao được tổ chức tại Nha Trang ngày 7-5-1975. Ngày 8-5-1975, ngài về Sài Gòn nhận nhiệm sở mới nhưng Ủy Ban Quân Quản thành phố Sài Gòn-Gia Định công bố quyết định không cho Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Thuận được hoạt động tại nhiệm sở mới.

Ngài bị giam cầm từ năm 1975-1988

Ngày 21-11-1988, ngài được trả tự do và chỉ định nơi cư trú là Tòa Tổng Giám Mục Hà Nội. Ngày 27-3-1989, ngài qua Roma.

Ngày 21-11-1994, ngài được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Phó Chủ Tịch Hội Đồng Tòa Thánh về Công Lý và Hòa Bình. Đây là lần đầu tiên một giáo sĩ Việt Nam được bổ nhiệm vào một chức vụ quan trọng tại Tòa Thánh Vatican. Năm 1998, ngài được bổ nhiệm làm Chủ Tịch của Hội Đồng này.

Trong chức vụ được trao phó, ngài đã được mời đi giảng và thuyết trình ở nhiều nơi và cho nhiều giới khác nhau, như tại nhà thờ chính toà Paris vào một Mùa Chay, hoặc nói chuyện tại các đại học Công Giáo trên thế giới, hoặc nói chuyện với giới trẻ như tại Mễ Tây Cơ vào tháng 5 năm 1998 với hơn 50,000 bạn trẻ tham dự. Ngài cũng được mời đến thuyết giảng tại Hoa Kỳ nhiều lần và có dịp nói chuyện với nhiều cộng đoàn và đoàn thể của người Việt Nam ở Hải ngoại.

Ngày 11-5-1996, ngài được Đại Học Dòng Tên ở New Orleans, Louisiana, Hoa Kỳ, trao tặng bằng tiến sĩ danh dự. Bộ Truyền Giáo cũng đã ủy thác cho ngài thi hành các cuộc thăm viếng và kiểm tra các chủng viện tại một số nước ở Phi Châu.

Ngài cũng đã nhận được những huy chương đề cao cuộc sống chứng tá về các hoạt động kiến tạo hòa bình của ngài: Ngày 9-6-1999, Chính Phủ Pháp đã trao tặng ngài huy chương "Commandeur de L'Ordre

National du Mérite”

Ngày 12-1-2000, Hội “Cùng Nhau Xây Dựng Hòa Bình” đã trao tặng ngài huy chương hòa bình tại Tòa Thị Chính Roma.

Tại Torino, ngày 20-10-2001, ngài lãnh giải hòa bình của tổ chức SERMIG (Hiệp Hội Truyền Giáo Của Giới Trẻ). Ngày 9-12-2001, Trung Tâm Nghiên Cứu G. Donati cũng đã trao tặng ngài giải thưởng hòa bình năm 2001.

Ngày 21-2-2001, trong cuộc họp của Mật viện Các Hồng Y, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II đã trao mũ Hồng Y cho ngài và đặt ngài làm Hồng Y Phó Tế, Hiệu Tòa Nhà Thờ Santa Maria della Scala (Đức Mẹ tại các Bậc Thang). Nhà thờ này do các Cha Dòng Đức Mẹ Núi Carmêlô coi sóc, nằm tại vùng Trastevere, Roma.

Đức Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận qua đời lúc 18 giờ ngày 16-9-2002, tại Roma.

*

Trên Đường Hy Vọng

“Như Man-na nuôi dưỡng dân Do Thái trên đường về Đất Hứa, Thánh Thể sẽ nuôi dưỡng con đi cùng Đường Hy vọng” (Ga.6 : 53)

****Chúa là Đấng con ca mừng buổi sáng,
Chúa là Đấng con khẩn nguyện chiều hôm,
Chúa là Đấng con trọn niềm Hy Vọng,
Mãi ngàn đời xin kính cẩn suy tôn. (1)***

Cuộc đời Ngài trên con Đường Hy Vọng,
Từ khi chào đời đến lúc ra đi,
Chính là bản trường ca thật diệu kỳ,
Khiến muôn người đều ngợi ca ngưỡng phục.

Vì năm tháng tuổi thơ được hun đúc,
Trong dòng máu Đấng Tử Đạo anh hùng,
Hòa cùng tinh thần ái quốc kiên trung,
Đã tạo nên một tấm gương oanh liệt.

Người Tông Đồ hăng say đầy nhiệt huyết,
Một Linh Mục trẻ khát vọng dâng đầy,
Một Giám Mục chưa tròn tuổi bốn mươi (2),
Nêu cao khẩu hiệu ‘ Vui Mừng & Hy Vọng ’

Vâng Thánh ý vượt qua bao biến động,
Trước bạo quyền, tù ngục chẳng hề nao,
Lòng bền vững không khiếp sợ gian lao,

Dâng Lễ ba giọt rượu, một giọt nước (3)

Lên Thiên Chúa mỗi ngày lời nguyện ước,
Trước Thánh Giá gỗ, giấy điện treo lên (4)
Ôi Thánh Thể ban sức mạnh niềm tin !
Trao cho Chúa dù qua bao thử thách.

Lời cầu nguyện đã dâng đầy sức mạnh,
Nên vượt thắng mười ba năm tù đầy,
Và vinh quang đang chiếu sáng giờ đây,
Mang tâm huyết ghi vào Đường Hy Vọng, (5)

Một tuyệt tác với niềm tin chân lý,
Như Man-na để nuôi dưỡng tâm hồn,
Như hòa bình mà nhân loại chờ mong,
Từng tờ lịch đã trở thành Sứ điệp.

Đem Hy Vọng vào cuộc sống bất diệt,
Chính tình yêu đong đầy trao thế nhân,
Khiến cai tù phải thức tỉnh hồi tâm.
Cuộc đời- Tu sĩ- Tù nhân- Truyền giáo,

Đều phát xuất từ thiết tha cầu nguyện.
Người tù kiệt xuất được Chúa cất lên,
Thành Hồng Y Tổng Trưởng trong Giáo triều,
Đem Công lý Hòa bình cho nhân thế.

Và rồi đây tiếp theo muôn thế hệ,
Vinh danh Ngài là Một Vị Thánh Nhân,
Sống trọn vẹn với năm tháng thế trần,
Làm **Nhân chứng Tình yêu ĐƯỜNG HY VỌNG.**

***Hy vọng trên mỗi phút giây**

*Chấm này nối tiếp chấm kia, ngàn vạn chấm trở thành một đường dài.
Phút này nối tiếp phút kia, muôn triệu phút thành một đời sống.
Chấm mỗi chấm cho đúng, đường sẽ đẹp.
Sống mỗi phút cho tốt, đời sẽ thánh.
Đường Hy Vọng do mỗi chấm Hy Vọng.
Đường Hy Vọng do mỗi phút Hy Vọng. (6)*

***CON CÓ MỘT TỔ QUỐC**

*Tiếng chuông ngân trầm,
Việt Nam nguyện cầu.
Tiếng chuông nã nùng ,*

*Việt Nam buồn thảm.
Tiếng chuông vang lừng,
Việt Nam khải hoàn.
Tiếng chuông thanh thoát,
Việt Nam hy vọng.*

*Con có một Tổ quốc Việt Nam,
Quê hương yêu quý ngàn đời.
Con hãnh diện, con vui sướng.
Con yêu Non sông gấm vóc,
Con yêu Lịch sử vẻ vang,
Con yêu Đồng bào cần mẫn,
Con yêu Chiến sĩ hào hùng.*

*Sông cuồn cuộn, máu chảy cuồn hơn.
Núi cao cao, xương chất cao hơn.
Đất tuy hẹp nhưng chí lớn.
Nước tuy nhỏ, nhưng danh vang.
Con phục vụ hết tâm hồn,
Con trung thành hết nhiệt huyết.
Con bảo vệ bằng xương máu,
Con xây dựng bằng tim óc,
Vui niềm vui đồng bào,
Buồn nỗi buồn của Dân tộc. (7)*

**Một Nước Việt Nam
Một Dân Tộc Việt Nam Việt Nam
Một Tâm Hồn Việt Nam
Một Văn Hóa Việt Nam
Một Truyền Thống Việt Nam.**

**Là người Công Giáo Việt Nam
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội
Chúa dạy con, Hội Thánh bảo con
Cha mong giòng máu ái quốc
Sôi trào trong huyết quản con**

Đình văn Tiến Hùng

**Ghi chú: 1) Trích Thánh Kinh Phụng Vụ.*

(2) ĐHY Nguyễn văn Thuận lãnh chức Linh Mục 25 tuổi và Giám Mục 39 tuổi.

(3 & 4) Trong tù hàng này ĐHY dâng Thánh Lễ với 3 giọt rượu và 1 giọt nước trong lòng bàn tay trước Thánh Giá gỗ và giây đeo bằng giây điện do Ngài làm.

(5) Tên tác phẩm ĐHY viết trong tù trên những tờ lịch rời do 1 em bé cung cấp.

(6 & 7) Trích trong Đường Hy Vọng.

